

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم وېر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۲۳ سپتمبر ۲۰۱۷

تنظیم و ویرایش: AA-AA

پایگاه امید

سپیده به غارت می رود و شامگاهی روی زمین دلم خیمه می گسترده، مگر پایگاه امیدم
هنوز پابرجا ست.

گل‌های آرزوی من

چشمه جوشان قلبم خشکیده است، حالا زمان آن رسیده است تا چشمه سار عشق تو زمین
غمبار دلم را با صفای راستین سیراب سازد.

روزگاری از سایه هرگونه نخل محبت جدا بودی و در دوردست خودت با آئینه تنهایی
خلوت و رازها داشتی و اکنون، که جای ترانه‌های تلخت را سرود داغ عشق و محبت پر
می‌کند، با باور کامل بدان، که به رویای بزرگی می‌رسی که ویرانه‌های دلت را از
فرسودگی و سواس خواهد رهانید.

با من در فضای راستین عشق آهنگ سفر کن، تا پاکیزه ترین و مرغوب ترین گوهر وفاء
را در پای تو بریزم.

گل‌های آرزویم محض با انوار زرین خورشیدی می‌شگفتد، که از مشرق صداقت تو طلوع
کند و مرا، که نیازمند محبت و صفا و یکرنگی هستم، نوید تابشی از نور آرامش بخشد.

(ناهید "غزل" غنی زاده)